

Veselje in žalost.

De te ljubeznivo, ki ti vedno blestí oko rajske radosti, kako ti je imé?

„Kličejo me veselje.“^{*}

„A kdo si ti, ki ti vedno igrá solza britke tuge v očesu?“^{*}

„Žalost me zovejo.“^{*}

„Oj, beži, beži proč od tod! Ne maram te, pusti me! — Ti ostani tú ljubeznivo dete, s teboj, kateremu vedno igra radost na smijočem se lici, s tebòj hočem iti, ti mi bodi zvesta tovarišica v življenji!“

„Nemogoče je — ker sva neločljivi. Ljubi Bog naju je združil z jednako usodo. Kdor želí mene, vzprejeti mora tudi mojo tovarišico pod svojo streho. Ta zakon je večen, kakor vsi naravini zakoni po vzgledu njih stvarnika, ki je večen. Kdor je užival veselje — bodi pripravljen na žalost — in kogar ta obišče, potrpi udano, kajti tej sledí veselje, katero mu bode dvignilo up in ga utešilo.“^{**}

(Iz italijanščine J. M.)

Izredno darilo.

Angleški kralj Jurij III. je prejel o priliki svojega kronanja darilo, katero, sicer priprosto, vzradostilo ga je najbolje in je je mej vsemi darili najbolje odlikoval. — Bila je to navadna platnena srajca in nje darovalka uboga žena iz priprstega ljudstva. Sirota od rojstva ni imela rok. Mestu njih vzrastla sta jej nekaka roglja brez prstov. Po velikem náporu pa si je ubožica pridobila toliko spremnostij, da se je naučila presti, ter je tekom dveh let spredla toliko preje, da se je iz nje stkal 20 angleških vatlov platna, katero je tudi sama obelila na solnci. Kralj, zvedši to zgodovino darovane srajce, poklical je ubogo ženo k sebi, obdaroval jo obilo; srajco pa — oblekel in nosil v dan svojega kronanja.

J. M.

Listje in cvetje.

Snežinke.

* Ako te je kdo razžalil, da meniš, nihče te ne more utolažiti, stori komu kaj dobrega in kmalu bodeš pozabil razžaljenje.

* Kdaj ti je slajše pri sreči: ako si koga obdaroval, ali, ko si bil obdarovan?

* Onega, kateremu smo dobro storili, imamo čestokrat raje, nego ónega, ki je nam dobro storil.

* Kolikor več nedosežnih željá gojiš, toliko več prevar doživis.

* Življenje je boj; najvrlejši vojaki v njem so óni, ki sami sebe premagajo.

* K sreči nedostaje nam čestokrat samó nekaj — a ravno ta nekaj je naša sreča.

* Spominjam se češčeje svojih dolžnostij, nego svojih pravic.

* Vrednost človeška je izražena v njegovem značaji.

J. M.

Nove knjige in listi.

* Pomladni glasi posvečeni slovenski mladini. IV. zvezek. Uredil Ivan Štrukelj. — Založili sotrudniki. V Ljubljani, 1894. Tiskala „Katoliška tiskarna“ v Ljubljani. 8°, 143 str. Cena broš. 25 kr., kart. 35 kr. — Letošnja Velikanoč je prinesla naši slovenski mladini kaj posebno lepe piruhe, katere tukaj v prvi vrsti omenjam. Izšel je namreč IV. zvezek toliko priljubljenih „Pomladnih glasov“, katere spisujejo in zalagajo nekateri naši za pomnoženje mladinskih spisov izvanredno trudoljubivi bogoslovec ljubljanski. Vsebina IV. zvezka je različna in jako zanimiva. Knjižica ima na čelu podobo baron Ivan Vajkart Valvazorja. Dalje obseza zanimiv igrakaz v treh dejanjih pod naslovom: „Od hiše“, ki bode posebno našim gg. učiteljem dobro došel, katerim takega gradiva večkrat primanjkuje. Priporočamo knjižico v obilo nakupovanje, posebno pa naj bi ne bila nobena šolarska knjižnica brez nje. Dobiva se pri g. Ivanu Štruklu, bogoslovu in „Kat. bukvarni“ v Ljubljani po zgornj označeni ceni.

* Zabavna knjižnica za slovensko mladino. Ureduje in izdaje Anton Kosi, učitelj v Središči. III. zvezek. V Ljubljani, 1894. — Zalaga izdajatelj. — Tisk Katol Tiskarne. Cena 15 kr. (30 vin.) 8°, 43 str. — Tudi III. zvezek „Zabavne knjižnice“, katero imamo pred seboj, priporočamo, da se v obilem številu razširi med našo slovensko mladino. Knjižica obseza večinoma narodne pripovedke, katere naša mladina prav rada bere. Želimo g. uredniku Antonu Kosi-ju povoljnega uspeha z željo, da bi skoraj tudi IV. zvezek zagledal beli dan.

Rešitev rebusa in odgonetke ugank v 3. „Vrtčevem“ listu:

Rešitev rebusa:
Smeh ni najveselevši ako velja sovražniku.

Prav so ga rešili: Gg. Jakob Inglč, nadučitelj v Idriji; J. Novak, učitelj na Brezovici; Retenski Gruden pri Laščah; Fran Lavtičar, učit. v Kamni gorici; Matej Vurnik, orgljavec v Kresnicih; Henr. Robinsák, urad. v Gor. Radgoni; Fran Šivilaskup v Horjulu; I. Pratscher, dijak v Gor. Radgoni; Drag. Kodermann in Albin Jesih, dijaka v Celji; V. Kunstelj, dijak v Ljubljani; Jak. Uratnik, Jan. Uratnik, Fr. Strnad, Vilh. Rösner, Ferd. Plaskan, Joh. Sketa in Fr. Juhart učenci v Braslovčah; Jos. Bobnar, Iv. Škerlj in Vinko Marinko, učenci v Rudolfovem; Karl in Rihard Pestevšek, Fr. Škodič in Fr. Docaver, učenci v Slivnici pri Mariboru; Tonček Šlamberger, učenec v Ljutomeru in Jos. Osterc, mladenič in tajnik bral, društva v Veržej. — Stanislava Zarnik, uč. kand. v Ljubljani; Ema Gantar na Čatežu ob Savi; Marija Debevec v Slavini; Marija Leben v Horjulu; Lenika Juhart, Micika Šporn, Mica Šketa, Marica Čulk, M. Marovt, Pepica Rovšnik, Ter. Povše, M. Povše, Iv. Povše, Nežica Marovt, M. Mihovec, M. Turnšek, učenke II. razr. v Braslovčah; M. Grah, M. Muhovec, M. Krajnc, Rez. Bošnak, Roz. Klančnik in Zefka Orehovec, učenke III. razreda v Braslovčah; M. Košmelj, učenka v Zeleznikih in Ana Debenjak, učenka v Materiji.

Odgonetke ugank: 1. Na svečnico; 2. Ledene, ki visé od strehe; 3. Postni; 4. Zobjé pri brani; 5. Mačka; 6. Pajek; 7. Ptica in zrno na njivi; 8. Petelin na zvoniku.

Rebus.

(Priobčil F. Stegnar.)

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu)

„Vrtec“ izhaja 1. dné vsakega meseca in stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr. Napis: Upravnštvo „Vrtčovo“, mestni trg, štev. 23, v Ljubljani.

Izdajatelj, založnik in urednik **Ivan Tomšič**. — Natisnila Klein in Kovac v Ljubljani